

Lisen Kebbe

Presenting her dissertation around generational transitions in family business

"Dear all 606 European networkers. In half a year it will be 10 years since we met as a network for the first time, in Vinkeveen, Netherlands. Next year we will celebrate 20 meetings all over Europe, in 15 countries, everytime with at least 10 nationalities represented. This has been done on a totally voluntary basis, and, as a European network we could pride ourself with with both ambitions and results. No EU funding has driven this, just inspiration and commitment...."

Aldus de email d.d. 4 oktober 2015, van Leif Josefsson, de 'webmanager' achter het Europese AI Netwerk. Hij refereert aan de jubileumbijeenkomst die van 18-21 mei 2016 in Vlaams Limburg wordt georganiseerd. Voor AI-beoefenaars en AI-geïnteresseerden een prachtige gelegenheid om elkaar te ontmoeten en van elkaar te leren...

Het Europese AI Netwerk gaat nog steeds vooruit

In gesprek met Cora Reijerse over haar meemakerschap

Door Cees Hoogendijk

Rond 12 juli ben ik net teruggekeerd van een enerverende WAIC in Johannesburg. Het idee om een AI Magazine te vervaardigen op basis van de ervaringen van alle Nederlanders die daar waren, spreekt mij nog steeds zeer aan. En opeens weet ik zeker dat er nog minstens één artikel bij moet, namelijk een bijdrage vanuit het Europese AI Netwerk. Ik herinner mij van alweer enkele jaren terug dat Cora Reijerse actief is in dat netwerk, en besluit haar te bellen. Op 11 augustus zitten wij met koffie aan tafel in haar gezellige appartement langs een mooie Amsterdamse gracht. Als dit artikel al iets op zou mogen leveren, dan is dat extra opkomst bij de jubileumconferentie in 2016. Het gesprek met Cora is vooral ook een prachtige gelegenheid om bij te praten en haar ervaringen te horen vanuit het langdurig en trouw meemaken van het Europese AI Netwerk.

Cora vertelt haar verhalen vanuit een merkbare grote betrokkenheid met haar AI-genoten en tegelijkertijd met een nuchtere, praktische insteek:

"Samen met twee anderen ben ik de geschiedenis aan het schrijven van tien jaar Europees AI netwerk. En dat is best een spannend verhaal. Dus kom vooral van 18 tot 21 mei 2016 naar de jubileumconferentie, want dan wordt het gepubliceerd. En ik ga dus nu niet alles al prijsgeven... Hoe het precies begon, weet ik niet want ik schoof pas na een jaar of drie bij het netwerk aan. Het echte begin was ergens in 2005/2006 in Vinkeveen, als een hernieuwde poging vanuit Amerika om AI het Europese conti-

nent in te doen bewegen. In mijn studie Klinische Psychologie aan de VU stond het humanistische paradigma op de voorgrond. Zo had ik onbewust al affiniteit met Appreciative Inquiry, maar een workshop met Robert Masselink bracht mij er echt mee in contact, zeker toen ik vervolgens zijn tweedaagse AI-training ging volgen. Tot die tijd bestond mijn werk voor een groot deel uit het afnemen van assessments, en ik durf te stellen dat ik AI als mijn redding beschouwde. Dit wilde ik snappen, ervaren, leven, doen! Na die training heb ik mij gratis aangeboden bij een NGO, en mijn AI-procesbegeleiding smaakte naar meer, zowel bij de klant als bij mijzelf. Hoe ik uiteindelijk bij het EU-AI-net-

“OP EEN GEGEVEN MOMENT PLANDEN WE VIER SESSIES VOORUIT. DAT WAS VOOR IEDEREEN EEN OPLUCHTING.”

werk ben aangeland? Het zal een website geweest moeten zijn, gepaard aan mijn liefde voor korte vakanties. Samen met mijn man en een groepje vrienden besloten we in te schrijven voor een netwerkbijeenkomst in Italië. Het zal 2009 zijn geweest. Gek genoeg heb ik toen met Annet van de Wetering - die ik best al een beetje kende - afgesproken om in Nederland nou eens echt goed koffie te gaan drinken. En eigenlijk heb ik daarna geen netwerkbijeenkomst meer gemist. Stel je voor... twee keer per jaar een uitstapje ergens op een mooie plek in telkens een ander land. Een mini-vakantie gecombineerd met mijn lieve hobby en werk. Er sluimerden bij mij altijd wel wat internationale aspiraties. Dit lidmaatschap vervulde mijn wensen optimaal.”

“De vaste kern van het netwerk bestaat uit ongeveer vijftien personen. Elke netwerkbijeenkomst wordt bezocht door wel 20 tot 50 personen. Dat op zich zorgt elke keer weer voor ver-

nieuwing. De de laatste dag van elke bijeenkomst is ingeruimd voor een vergadering van de zogenoemde Jedi Council. Dit is de adviesraad die bestaat uit iedereen die de moeite wil nemen om die dag nog aanwezig te zijn. Zeer emergent, maar ook wel eens behoorlijk besluiteloos. Er was een zekere crisis voor nodig om de doorbraak te creëren die leidde tot een format dat tot vandaag de dag stand houdt. Elke bijeenkomst heeft een thema. De laatste keer, in Gotland, Zweden, was dat “The Power of Stories”. Je mag dat een ‘Light Affirmative Topic’ noemen. We gaan vervolgens ‘Connecten’ en op het eind van de middag is er altijd wel een externe spreker of inleider rond het centrale thema. Op de donderdag bezoeken we, in groepen, organisaties die zich hebben opengesteld om door ons waarderend onderzocht te worden. Dat is welbeschouwd zeer verbindend en in zekere zin klantgericht. Het richt het netwerk naar buiten toe, en dat is een mooie ontwikkeling geweest. Op de vrijdag delen

Sort of broken chain,
but will be fixed until
we meet in Prague

en evalueren we alle opgedane ervaringen, en leren daar weer van. En dan gaan we weer vervuld naar huis, in de wetenschap dat de volgende vier bijeenkomsten al gepland staan. Deze vorm van organiseren heeft postgevat vanaf de eerste lustrumviering in Edam. Ja we zijn best traditioneel, we erkennen onze bronnen, en het is dus ook geen toeval dat we ons tienjarig jubileum wederom in de lage landen vieren.”

“Samen met Rita Basting en Bert Verleysen, en een Europese werkgroep, ben ik druk bezig met de voorbereidingen voor 2016. Dat is een flinke organisatie; we hopen op veel meer deelnemers dan te doen gebruikelijk. En organiseren, dat is ook zo iets waarin het netwerk zich nog kan verbeteren. Het ligt zo voor de hand dat een basale vorm van organiseren, noem het ‘light governance’ van grote waarde kan zijn voor de continuïteit van een netwerk zoals het onze. En als pragmatische ‘mee-maker’ had ik zo iets al een paar keer geopperd. Het heeft best wat voeten in aarde gehad. Er is zelfs iets van lobby voor nodig geweest om het momentum te krijgen waarop besloten is dat een beperkt groepje binnen het netwerk een aantal praktische ‘bureauzaken’ voor haar rekening neemt, zoals agenderen, con-

tributie heffen, een bescheiden budget beheren. Dit hebben we nog niet zo lang geleden gerealiseerd en daar ben ik erg blij om. Ons volgende aandachtspunt is de verbetering van de website, om op die manier meer dan de huidige 64 betalende leden aan ons te binden, en nog beter te kunnen co-creëren. Al met al voel ik mij prima op mijn plek en op mijn gemak om op deze manier bij te kunnen dragen aan een succesvol, nog steeds lerend netwerk in de volgende vijf jaren van ons bestaan.”

Cora Reijerse

CORA REIJERSE is psycholoog en begeleidt teams en organisaties bij veranderings- en ontwikkelprocessen. Zij maakt gebruik van de visie en methode van Appreciative Inquiry en behaalt met haar aanpak bij zeer verschillende teams opmerkelijk positieve resultaten.

“CROSSING BORDERS FOR A FLOURISHING FUTURE...”

Zet in je agenda: 18 tot 21 mei 2016 Europese Netwerkbijeenkomst viert haar 10-jarig jubileum te Hasselt in België. Werktitel: “Crossing Borders for a Flourishing Future.” Deelnemers gaan de historie van Limburg te weten komen, en actuele interessante projecten in de omgeving van Hasselt verkennen. Speciale aandacht is gericht op het verlagen van onze gemiddelde leeftijd, en jongeren van 45 jaar of jonger worden dan ook van harte uitgenodigd hun ervaringen te komen delen.